

SZENTÉLY SZENTELÉS A SZIVECSKE CSOPORTBAN

Csoportunk új szentélyének megszentelésére került sor 2010. november 26-án. Praktikusági szempontok miatt még szeptember közepén úgy döntöttünk, hogy átrendezzük a csoportszobánkat. Akkor ez meg is történt és úgy gondoltuk, hogy a szépen átrendezett csoportszobánkhoz illene egy új szentély is a régi helyett. Ezért Agi néni készítetett Balázs bácsival egy szép, boltívesen faragott oltárt a csoportunk részére. Ennek a megszentelése történt meg a fent említett napon.

Szentélyünket Agi néni kérésére János atya áldotta meg, aki a pálos rendtől érkezett hozzánk. Mindannyian nagy izgalommal vártuk ezt az eseményt. Mikor János atya megérkezett, meggyújtottuk a gyertyákat (napi áhítatunk keretében) és két énekkel fogadtuk őt (Ég a gyertya ég..., Kicsi vagyok én...) Ezt követően pedig a Jóistenhez imádkoztunk (Szívből kérlek Istenem...). Miután ez megtörtént János atya beszélt nekünk arról, hogy honnan érkezett és milyen is az ő ruhája, mit is látunk rajta tulajdonképpen. Fehér

hosszú ruha, különféle kiegészítőkkal (öv, skapuláré, rózsafüzér, zsebecske az imakönyvnek), ami a pálos szerzetesek hagyományos öltözéke. Kiegészítésként azt is elmondta, hogy a rózsafüzért ők mindennap elimádkozzák. Ezek után pedig végre megtörtént a nagy esemény, a várva várt szentelés. János atya imát mondott, felajánlotta a szentélyt a Jóistennek és szentelt vízzel meghintette az oltárt, majd minket is megáldott.

Nagy örömünkre ezentúl már a megszentelt oltárunknál imádkozhatunk, énekelhetünk és vegezhetjük el a mindennapos elcsendesedésünket, a gyertyagyújtást.

Megkértük még az atyát arra is, hogy ha már eljött, akkor szentelje meg még nekünk az egyik nagyszülőtől kapott rózsafüzereinket és a szentképeinket (illetve az általunk bevitt kegytárgyainkat is). Így lett teljes az áldás.

Végezetül pedig egy újabb dalt énekeltünk, amellyel elköszöntünk az atyától, aki búcsúzóul az énekhez kapcsolódva hozzátette, hogy Jézus országa tényleg a boldogság háza és, hogy Jézussal élni nagyon jó!

Zárásképpen: a „rég ember” Isten áldásával élte a hétköznapiakat: megáldotta a házát, földjét, állatait, vetését, termését... - és mindig tudott miért hálát adni Istennek. Hitüket gyakorló emberek között ma is szokás az új év kezdetén, hogy házukat, lakásukat megáldatják. Hívnak egy papot, aki szenteltvízzel és az egyház ide vonatkozó imájával megszenteli, Isten oltalmába „helyezi” otthonukat. Bátran éljünk mi is a házi áldás lehetőségével!

Bné Fekete Éva

A RÓZSAFÜZÉRNEK NEMCSAK TITKAI VANNAK, HANEM MAGA A RÓZSAFÜZÉR IS TITOK

Miért gondolom, hogy a rózsafüzér titok? Azért, mert kevesen tudják, hogy mit jelenít meg, kire irányul valójában; - és mivel nem veszik kezükbe és ajkukra ezt az imát, nincs élő tapasztalatuk annak csodálatos erejéről.

Aki a rózsafüzért imádkozza, Gábor angyal „szavaival” szólítja meg Máriát: „Üdvözlégy Mária, és áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus”. A figyelmünk Isten Fiára irányul, aki testi fogantatása óta Mária Fia is – és „kinyílik” az első titok: „Jézus, akit te szent Szűz a Szentlélektől fogtál”. Valóban titok ez, Jézus megtestesülésének szent titka. Felfedezzük benne Isten irántunk való mélységes szeretetét; engedjük, hogy a lelkünket megérintse. Elidőzünk ennél a titoknál, a szívünkkel „ízlelgetjük” a felfoghatatlant úgy, hogy tízszer mondjuk el az angyali üdvözlést az adott titokkal – és mindegyiket azonos módon fejezünk be: „...- asszonyunk, Szűz Mária, Istennek szent anyja...” Vagyis megkérjük Máriát, hogy imádkozzon értünk. Mint az izguló vizsgázó, aki barátját kéri: „szoríts értem, hogy sikerüljön”! Ilyen bizalommal kérjük mi is Máriát, hogy „szorítson” értünk, hogy sikerüljön életünk „nagy vizsgája” akkor, amikor majd meg kell jelennünk Isten előtt – és minden tettünkről, gondolatunkról, mulasztásunkról számot kell adnunk

előtte. Anyai áldását, közbenjáró imádságát kérjük életünkre, hogy mindenkor jelenünkkel ne kelljen majd szégyenkeznünk Isten előtt.

Minden rózsafüzér 5 titokra világít rá, Jézus földi életnek megváltói titkára:

- Az örvendetes titkok Jézus gyermekségét,
- a világosság rózsafüzér titkai: nyilvános működésének egy-egy mozzanatát,
- a fájdalmas titkok Jézus szenvedését,
- a dicsőséges pedig feltámadását és megdicsőülését világítják meg

Ne idegenkedjünk a kifejezéstől: valóban titkok ezek, hiszen jelentésük mélységes valóságát föl nem foghatjuk. Csak „tükör által, homályosan” látjuk bennük Isten felénk irányuló végtelen szeretetét.

A rózsafüzérben tehát Máriát szólítjuk meg, és Jézusra figyelünk: megváltói életének egy-egy mozzanatára, titkára egy tizeden keresztül. Ha tudatosan imádkozunk és nyitott a szívünk, akkor egy-egy titok végtelenségéből „valamicske” feltárul előttünk, amire rácsodálkozhatunk, és amitől szívünkben gazdagodhatunk.

Minden tized után egy rövid imával dicsőítjük a Szentháromságot: „Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek...” – ez a dicsőítés a rózsafüzér csúcspontja! Ezt teszik az üdvözültek a Mennyországban: rácsodálkoznak Isten végtelen szeretetére, méritenek belőle, befogadják, „ízlelgetik” – és dicsőítik, magasztalják érte a Mindenhatót. És mivel végtelen az Ő szeretete, az „ízlelgetés”, dicsőítés is örökké tart.

Az újabb tizedet az Úr imájával kezdjük: „Miatyánk...”

Amikor elfáradunk a hétköznapi forgatagában; amikor elgyengülünk a megpróbáltatások súlya alatt; amikor értetlenül állunk a megtapasztalt szenvedésben, családtagjaink beteg-

sége-fájdalma előtt; - de hálaadásképpen is, vagy „csak úgy” – kézbe vesszük a rózsafüzért, megszólítjuk Máriát - égi édesanyánkat, és rátekintünk Jézus Krisztusra, aki imádság közben a mi személyes megváltónk lesz. Ha nyitott szívvel imádkozunk, tapasztalni fogjuk, hogy egy-egy titok „új dimenzióban” tárul fel előttünk: Jézus megváltói életének egy-egy mozzanata hatással van a személyes életemre és környezetemre.

A rózsafüzért imádkozók között szokás, hogy egy-egy tizedet, vagy az egész rózsafüzért valamely szándékra ajánlják fel. Én is így szoktam elmondani. Talán 2 éve hallottam egy Mária-kegyhelyen a tanácsot: amikor a rózsafüzért imádkozunk, azt ajánljuk fel Mária szándékaira! Őszintén szólva nem nagyon lelkesített ez a tanács, még zúgolódtam is magamban (miért ne fogalmazhatnám meg én, hogy miért, kiért imádkozom?). - De nem tudtam elfelejteni, újra és újra eszembe jutott, szinte zaklatott a kérdés: „Próbáld ki!”. Végül engedtem - valahogy nagy lemondásnak éreztem, hiszen annyi jó, hasznos szándékot tudnék -, mégis az egész rózsafüzért felajánlottam az Istenanya szándékaira. Többször is megtapasztaltam: jó így imádkozni!!! Néha elgondolkodtam – vajon Mária kire-mire „irányítja, használja fel” az imafelajánlásomat? (Eszembe jutottak az éhező emberek, az ártatlanul szenvedők...) Egyszer csak elámultam, mert azt vettem észre, hogy én vagyok a megajándékozott! Mintha néhány gondom „magától” megoldódna, mintha egy-két „gubanc” magától kioldódna. - Éreztem, hogy Mária valóban olyan lett számomra, mint egy édesanya, akinek az egész világot megmenteni akaró, nagy szándékaiban az én kis dolgom is fontosak. Jó szívvel ajánlom mindenkinek, próbálja ki: imádkozza hittel a rózsafüzért, Mária szándékaira! Nyissa meg a szívét és „ízlelje meg” a felajánlás gyümölcseit!

A „lelki ízlelés” miatt fontos, hogy ezt néhány szóban is megfogalmazzuk a rózsafüzér előtt, pl.: Mária, most úgy szeretnék imádkozni, hogy Jézusra figyelek, az Ő földi életének titkaira. Ezt a rózsafüzért pedig felajánlom a te Istenanyai szándékaidra.”

Bárcsak sokszor megtapasztalnánk, hogy Mária személyesen a mi anyánk! – Mert valóban az, Jézus adta őt nekünk a kereszten: „Íme a te anyád”. Köszönjük neked, Jézus.

Október 7-én a katolikus egyház Máriát a rózsafüzér Királynőjeként ünnepli. Erre a napra imádságra hívta a csoportunkba járó gyerekek szüleit és hozzátartozóit, hogy mi is köszöntsük őt egy rózsafüzérrel. Azt tapasztaltam, hogy a meghívottak örültek ennek a lehetőségnek. 15-en voltunk jelen. A dicsőséges rózsafüzért imádkoztuk el, melyet a csoportunkba járó gyerekekért és családjukért ajánlottuk fel. Minden tizedet más felnőtt vezetett előimádkozással. A tizedek között pedig a titkokhoz illő énekeket énekeltük gitárkísérettel.

A végén kértük a rózsafüzér Királynőjét, hogy ajánljon minket és családjainkat szent Fiának, mutasson be minket Jézusnak, és áldjon meg minket. A szívünkben úgy éreztük, hogy ezt meg is kaptuk.

Az imádságos órának jó visszhangja volt: a résztvevők később örömet fejeztek ki; Nádudvary nagymama pedig legalább 25 gyöngy-rózsafüzért ajándékozott nekünk. Ezeket megáldattuk, és a következő alkalmon már kézbe is vehettük.

December 1-én, advent elején ismét imádságra jöttünk össze a szobánkban. Most már az egész óvodából hívtam a gyerekek szüleit, rokonait – és jöttek is! Pedig csúfos volt az idő azon az esős délutánon! Nagy örömmre olyan sokan lettünk, hogy alig fértünk el: a körberakott székekhez mindig hozzá kellett rakni – még az ajtóban is álltak - én 24 főt számoltam meg. Köszönöm a jelenlétüket, bizalmukat.

Amíg gyülekeztünk, Flach Ferenc (óvodásunk édesapja) vezetésével énekeltünk ráhangolódásképpen. Aztán meggyújtottuk az adventi koszorún az első gyertyát Az ajándékba kapott rózsafüzéreket kis kosárkában körbeadtuk, melyből lehetett venni az imádsághoz.

Az adventi áhítathoz szépen illeszkedik az örvendetes rózsafüzér. Úgy imádkoztuk a tizedeket, hogy a titkok segítségével Jézust szemléltük, aki az Atya örök terve szerint gyermekként született e világra. Eközben rátekintettünk Máriára, aki az Isteni terv megvalósulásá-

nak eszköze lett. Felfedeztük, hogy Jézus gyermekségének egy-egy mozzanatából mit meríthetünk a saját életünkbe. Rácsodálkoztunk arra, hogy milyen szülői mintát példáz elénk Mária.

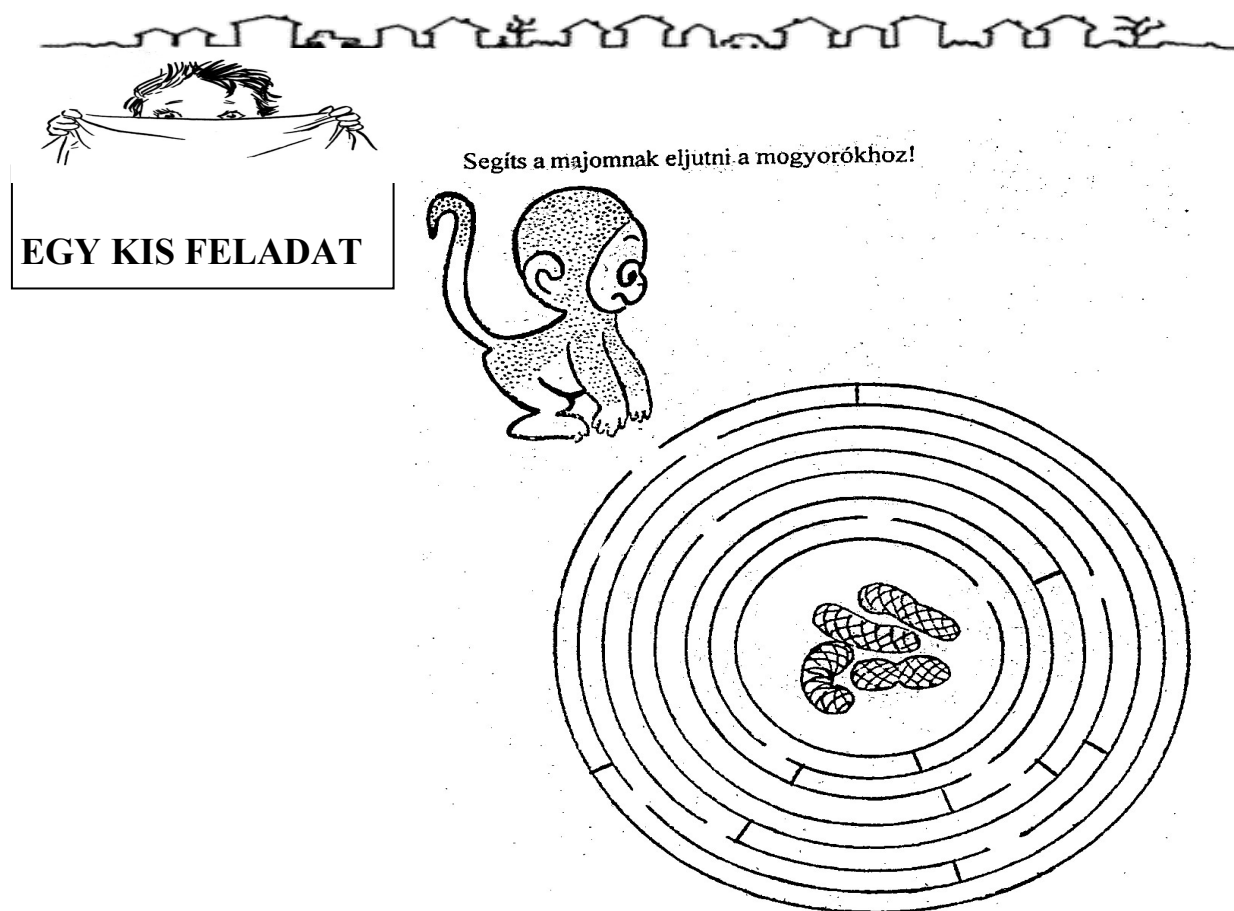
Minden tized előtt röviden szemléltük az adott titkot, majd saját- és gyermekeink életére vonatkoztattuk azt. Hiszen mi is az Isten tervében vagyunk, gyermekeinkről is csodálatosat álmódott... - és az ő hívását a szívünkbe rejtette. Isten ránk és gyermekeinkre vonatkozó terve jó, magasztaljuk érte a Mindenhatót (mint Mária Erzsébet látogatásakor)! Ez a terv minden akadály ellenére megvalósulhat, ha úgy tudunk a jelenben élni, mint Mária: Isten iránti feltétlen bizalommal. Engedjük, hogy gyermekeink Isten tervében járjanak! Minden rövid elmélkedés után ének következett Flach Feri kíséretével, majd előimádkozók vezették a tizedeket.

Befejezésül rövid imával átadtuk életünket és gyermekeinket Istennek és kértük a Szűzanyát, imádkozzon értünk és gyermekeinkért, hogy Isten terve megvalósulhasson a személyes életünkben. Jó volt így együtt imádkozni. A szívünkben Isten és Mária áldásával térhetünk haza.

A rózsafüzér imádkozását folytatjuk: legközelebb nagyböjtben szeretném meghívni a felnőtteket, hogy együtt szemléljük Jézus szenvedését a fájdalmas rózsafüzér titkainak segítségével.

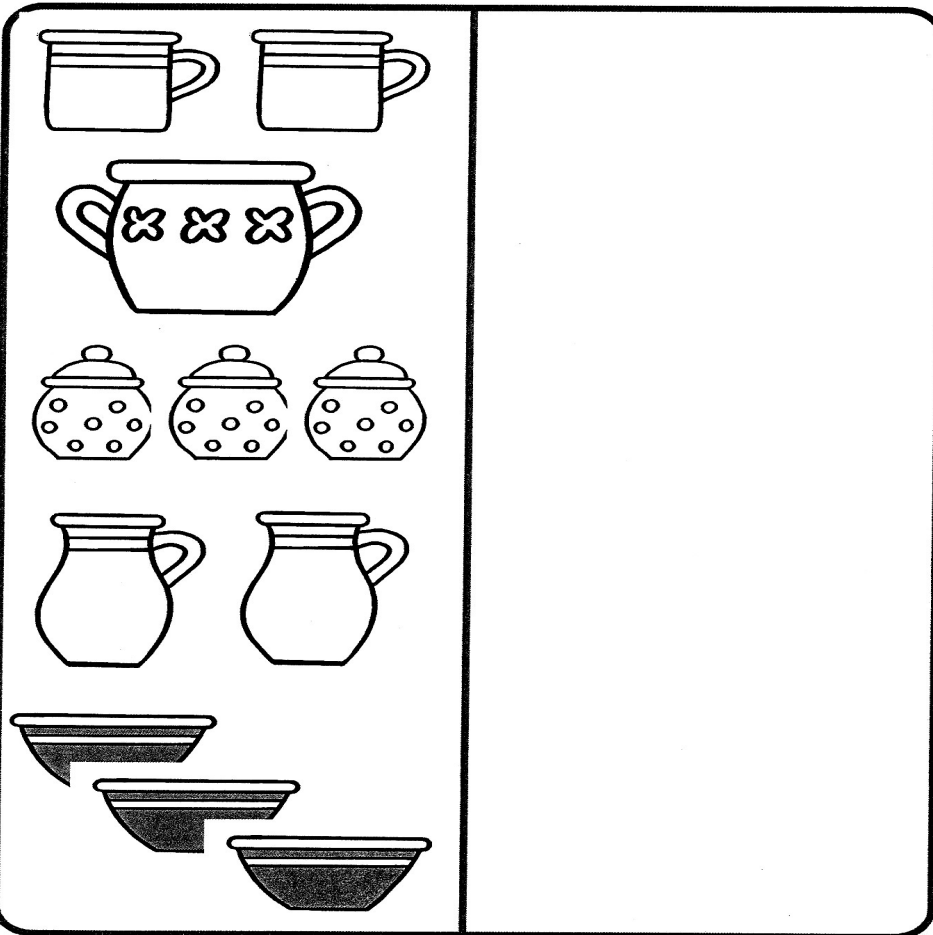
Talán a tanév vége felé még belefér egy záró alkalom: Jézus nyilvános működésének szemlélése a világosság rózsafüzéren keresztül. Ha igény van rá, lehetne ebből hagyomány is. Mária kezét fogva szemléljük Jézus Krisztust és átöleljük a tanévet a rózsafüzérrel.

Tóthné Guzvány Ágnes
óvónő (3.csop.)

Rajzolj a képek mellé ugyanannyit!

Hogyan juthat át a kukac a csőrendszeren?

